

Узаемадзеянне

Ад Брэста да Сочы

Маладзёжныя праекты Саюзнай дзяржавы, а таксама выхаванні і ідэалагічныя асаблівасці работы з моладдзю абмеркавалі ў Мінску. Мерапрыемства было прымеркавана да Дня яднання народаў Беларусі і Расіі. Ініцыятарамі сустрэчы выступілі Прадстаўніцтва Пастаяннага Камітэта Саюзнай дзяржавы ў Мінску і Савет маладых вучоных НАН Беларусі.

Кансультант Прадстаўніцтва Пастаяннага Камітэта Саюзнай дзяржавы ў Мінску Наталля Конанова адзначыла вялікую ролю для Саюзнай дзяржавы маладзёжных праектаў. Па рашэнні міністраў Саюзнай дзяржавы праводзіцца шэраг мерапрыемстваў з перыядычнасцю раз у два-тры гады, на якія выдзяляюцца бюджэтныя сродкі. Сёлета плануецца правядзенне 37 маладзёжных мерапрыемстваў, 25 з якіх — сацыяльна-гуманітарнай накіраванасці для дзяцей і навучэнцаў. Дзяржаказчыкамі такіх мерапрыемстваў з'яўляюцца профільныя міністэрствы — спорту, культуры і адукацыі. Праводзяцца яны і па заказе Пастаяннага Камітэта.

Так, адзін з галоўных прыярытэтаў — далучэнне моладзі дзвюх краін да культуры і гісторыі краіны-суседкі. Напрыклад, у дзіцячым лагеры «Зубраня» праводзіцца кадэцкая змена «Абарона Айчыны», дзякуючы якой выхаванцы інтэрнатаў і казацкіх школ Беларусі і Расіі могуць знайсці сяброў і сумесна правесці час на прыродзе. Удзельнікамі такіх мерапрыемстваў былі Героі Беларусі і Расіі, кадэты Мікіта Куканенка і Аляксандр Крынін.

Папулярызаванні здаровага ладу жыцця спрыяе спартакіяда Саюзнай дзяржавы, у якой могуць прыняць удзел усе ахвотныя, у тым ліку і дзеці з абмежаванымі магчымасцямі. Сёлета ў чэрвені прафесійны спартсмен змогуць выпрабаваць сябе ў матчавай сустрэчы па лёгкай атлетыцы. Таксама наладжваюцца кантакты з маладымі навукоўцамі розных куткоў Расіі, праводзяцца «Фестывалі навукі». Важнай падзеяй мінулага года стаў Кангрэс маладых вучоных Беларусі і Расіі. У канцы года на базе НАН Беларусі адбыўся Міжнародны фестываль навукі Саюзнай дзяржавы, а сочинскі Кангрэс маладых вучоных наведвала каля 50 прадстаўнікоў Беларусі. Для іх арганізавана Маладзёжная прэмія Саюзнай дзяржавы, выдзяляюцца гранты на сумесныя даследаванні ў галіне біялогіі, нанэлектроніцы і медыцыне. Самым буйным мерапрыемствам у канцы гэтага года стане Фестываль навукі.

Аб узаемадзеянні на ўзроўні маладзёжных арганізацый раскажаў сакратар ЦК БРСМ Павел Алекса. Паводле яго слоў, БРСМ супрацоўнічае з рознымі расійскімі маладзёжнымі арганізацыямі, напрыклад Расійскім саюзам моладзі. «Нашы юнакі і дзяўчаты прымаюць удзел у творчай «Маладзёжнай Саюзнай дзяржаве», у Днях моладзі на «Славянскім базары ў Віцебску», удзельнічаюць на будоўлях Расіі ў складзе студэнцкіх атрадаў. У планах — правядзенне сумеснага адукацыйнага праекта «Курган-2024», арганізацыя маладзёжнай будоўлі ў Брэсце, удзел у «Цягнуці Памяці».

Дырэктар Рэспубліканскага цэнтра экалогіі і краязнаўства Алена Ануфровіч сказала, што сёлета рыхтуюцца два маладзёжныя праекты — «Турысцкі злёт» і «Злёт юных экалагаў». А прарэктар па навуковай працы Белдзяржакадэміі музыкі Нэлі Мацуберыдзэ спынілася на супрацоўніцтве паміж дзвюма краінамі ў сферы музыкі. Гастролі маладзёжнага беларуска-расійскага сімфанічнага аркестра прапагандуюць акадэмічную музыку, дэманструюць напрацоўкі акадэмічнай адукацыі дзвюх краін. Праект дае ўнікальны вопыт у сумесным музыцыраванні, дазваляе знайсці агульныя ідэі, набрацца выканальніцкага вопыту. З беларускага боку ў састаў аркестра ўвайшлі студэнты Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі. Кіраваць аркестрам будзе народны артыст СССР Юрый Башмет. Прарэктар спадзяецца, што сёлета прагучыць не толькі расійская, але і беларуская нацыянальная музыка.

Аляксандр ПЯТРОЎСКІ.

«НАТХНЯЮСЯ ЖАДАННЕМ ДЗЯЛІЦЦА»

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар. «43».)

— **Якія любімыя месцы ў Мінску?**

— Цяпер такая колькасць цікавых месцаў — штосьці адно вылучыць не магу. Здаецца, была паўсюль у горадзе. Аднак заўсёды стараюся наведваць новыя месцы. Сачу за сталічным жыццём, каб быць у курсе, што ў нас адбываецца. Наведваю выставы, прэміеры, як і многія жыхары сталіцы.

«СВОЙ ВЫБАР ЗРАБІЛА САМА, СВЯДОМА»

— **Ці ёсць у вас аўтарытэт у творчасці?**

— Асобна некага вылучыць не магу. Цікаваць многія артысты, адкрываю для сябе нешта новае ў іх. Напрыклад, сваім голасам падабаецца Уітні Х'юстан, Мадона — касцюмамі, галаўнымі ўборамі, Алсу імпануе сваёй п'яшчотнай энергетыкай. Назіраю і за маладымі артыстамі.

— **Як у вашым жыцці з'явілася музыка?**

— У мяне бабуля музыкант, таму я заўсёды знаходзілася ў творчым асяродку. Але свой выбар зрабіла сама, свядома. Разумела, што хачу быць спявачкай. Ладзіла хатнія канцэрты, рабіла квіточкі, запрашала сваіх бацькоў, бабуль, дзядуляў (смяецца). І заўсёды слухала музыку. Над ложкам стаяў магнітафон, які ўключала кожны вечар. Практыкавалася тым рэпертуарам. Патрабавала, каб мяне аддалі на музыку, і прывяла бацькоў у музычную школу за руку. На той момант мне было пяць гадоў, таму з-за ўзросту мяне не ўзялі. Сказалі: прыходзьце налет. На жаль, тады не было прыватных музычных студый, як цяпер. Вядома, прывяла туды бацькоў і на наступны год. І пачала займацца музыкай. Закруцілася-паняслася — конкурсы, канцэрты,

ад таго шчыльнага графіка, які быў пачынаючы з першага класа. Памятаю, расклад быў падбіты секунда ў секунду. Дайсці ад гімназіі да метро займала тры хвіліны, потым чатыры хвіліны было, каб даехаць да станцыі, і яшчэ сем хвілін, каб дабегчы да музычнай школы — і так увесь тыдзень. Паспявала займацца і танцамі, і музыкай, і ў тэатральным гуртку. Творчае яркае дзяцінства — гэта падарунак. Асабліва, калі ты робіш усё добраахвотна. Часам гэта здавалася складана, а цяпер разумею, што абсалютна кайфавала.

— **Дзе адбыўся першы сур'ёзны выхад на сцэну?**

— На Прэзідэнцкай ёлцы, мне было шэсць гадоў. Усё, што памятаю, — яркае святло сафітаў і аксамітныя шторы Палаца Рэспублікі.

раённыя, гарадскія мерапрыемствы, святы; потым інстытут, стварэнне аўтарскай музыкі. Усё гэта бесперапынны працэс. Адчувала, што без музыкі, без песень не змагу жыць шчасліва і паўнаватрасна.

«ТВОРЧАЕ ЯРКАЕ ДЗЯЦІНСТВА — ГЭТА ПАДАРУНАК»

— **Раскажыце пра сваё дзяцінства.**

— У мяне яно было шчаслівае. Я не наведвала дзіцячы садок, а хадзіла з бацькамі па чарзе на працу. Бабуля, акардэаністка, брала мяне на мерапрыемствы, канцэрты. Карацей, жыла дастаткова дарослым жыццём. Ладзіла міні-канцэрці для мамы ці вучняў сваёй бабулі. Паўсюль старалася знайсці аўдыторыю і месца для выступленняў. Дагэтуль яшчэ не адышла

Яшчэ там на сцэне была інсталцыя з лёду. І ўсё гэта выглядала святочна, па-навагодняму. І той адрэналін, які адчула тады, мне здаецца, са мной да гэтай пары.

«РАБЛЮ ТОЕ, ШТО САПРАЎДЫ АДГУКАЕЦЦА Ў СЭРЦЫ»

— **Вераніка, вы ведаеце сваю аўдыторыю?**

— Мая аўдыторыя — гэта дзяўчаты, якія спазналі каханне. І магчыма, адносіны не заўсёды ўзаемныя, шчаслівыя. Падобныя гісторыі знаходзяць адлюстраванне ў маіх песнях. Я атрымліваю штодня паведамленні — камусьці падабаецца падфарбоўка пад мае песні, некаму — танцаваць, у кагосьці паляпшаецца настрой, хтосьці знайшоў у адной з маіх песень слова ў слова сваю гісторыю і зразумеў, што усё яшчэ наперадзе.

— **У асноўным у вас аўтарскія песні. Што натхняе на напісанне новага трэка?**

— Стварэннем аўтарскай музыкі займаюся з моманту заканчэння школы, бо разумела, што надышоў той рубж, калі каверы спяваць не вельмі прыстойна. Пачала рабіць сваё, тое, што сапраўды адгукаецца ў маім сэрцы. Таксама дастаткова колькасць музыкі напісаная спецыяльна для мяне маладымі аўтарамі з Расіі, Казахстану, Малдовы, нават ёсць шведскія аўтары — геаграфія вельмі шырокая. Натхняюся жаданнем дзяліцца сваімі перажываннямі са слухачамі. Усе гісторыі, аб якіх распавядаю ў песнях, калісьці перажыла сама. Тут увесь спектр эмоцый, з якімі мы судакранаемся ў жыцці.

«РАМАНСЫ ВЫКОНВАЦЬ ЛЯГЧЭЙ, ЧЫМ ПОП-МУЗЫКУ»

— **Вы выступаеце з Прэзідэнцкім аркестрам. Раскажыце, як трапілі туды?**

— У 2019 годзе стала пераможцай конкурсу «Рамансіяда». Пасля гэтага мяне запрасілі на праслухоўванне. І ўжо з 2021 года супрацоўнічаю з Прэзідэнцкім аркестрам. Менавіта тады адбылася дэбютная праграма «Песні Ганны Герман» да юбілею спявачкі. Калісьці я нават была лаўрэатам конкурсу Ганны Герман, і не адзін год. Дарэчы, песні з той дэбютнай праграмы цяпер у рэпертуары аркестра і маім таксама. Наша супрацоўніцтва працягваецца.

— **Вераніка, што дазваляе вам быць адначасова паспяховай і ў выкананні поп-музыкі, і класікі?**

— У мяне ёсць дзве грані. Аб класічным ведае меншая частка аўдыторыі, бо ў асноўным займаюся аўтарскай музыкай. Большасць канцэртаў праходзяць у вобразах поп-дзівы — у кароткіх і яркіх сукенках, у стразах з пёрамі — класічным наборам эстраднай выканаўцы. Аднак ёсць і другі бок, які не менш блізкі мне і здзіўляе глядача. Спяваю савецкія хіты, рамансы, працую з аркестрам, і, вядома, гэта няпростая праца, абсалютна іншая энергія. Падтрымку аркестра за спінай немагчыма параўнаць ні з адным музычным бэндам. Такое выступленне патрабуе пэўнага выканальніцкага ўзроўню. І мая адукацыя дазваляе гэта рабіць. Усё жыццё займаюся сваім прафесійным ростам. У мяне класічная пастаноўка голасу, нават перавучвалася на эстрадную манеру. Таму рамансы блізкія мне па тэмбральнай арганіцы. Вельмі добра, што магу спалучаць дзве грані, гэта дазваляе шырока раскрыцца.

«ЗДАЕЦЦА, ШТО СПЯВАЦЬ — ДАВОЛІ ПРОСТА...»

— **Што адчуваеце, калі вас пазнаюць на вуліцы?**

— Заўсёды рада. З задавальненнем фатаграфуюся, раблю рэпост у сацсетках, магу пагутарыць, люблю абмяняцца стануць эмоцыямі, узаемнымі кампліментарамі. Калі прыхільнікі не баяцца і падыходзяць, у мяне самая цёплыя адчуванні, хоць і нечакана, але прыемна (смяецца). Пасля гэтых сустрэч зараджаюся пазітывам не менш, чым пасля канцэртаў.

— **Быць артыстам складана?**

— Калі адключыць рамантызацыю прафесіі (тым, хто задумваецца аб ёй), хачу сказаць, што такая дзейнасць вельмі складаная. Гэтай працай трэба займацца з самага дзяцінства, і для яе патрэбна аваладаць вялікім наборам навыкаў. Пастаяннае самаўдасканаленне, бесперапынная адукацыя. Здаецца, што спяваць — даволі проста, душа табе падказвае, але на самай справе ўсё не так. Гэта прафесія, якая зрастаецца з табой і, у адрозненне ад іншых, яна патрабуе аддачы 24 на 7.

— **Дзякуй за шчырае інтэрв'ю!**

Надзея ЗУЕВА.

Фота з архіва спявачкі.

ЗВЯЗДА